



canviava les dues peretes de quaranta vats de la plaça per unes altres de cent per a l'actuació i, enmig d'un cercle de cadires, Carolina, amb una faldeta curta que deixava veure unes cuixes brimíssimes, executava unes contorsions damunt d'un fil d'aram sobre els caps dels llauradors enfavats per l'emoció, però a l'hora de passar el plat tots feien mitja volta en silenci i se'n anaven a casa deixant la xiqueta Carolina encarcerada i sola en la nit. Recorde el seu carro que s'allunyava sota les estrelles d'hivern fins que el seu rastre es confonia amb la mateixa rècula de mendicants, màscares i zíngars que també es perdien en la memòria.

**Manuel Vicent**

© Andreu Alfaro